

FRANCES HA

Σκηνοθεσία: Νόα Μπάουμπαχ
Σενάριο: Νόα Μπάουμπαχ, Γκρέτα Γκέργουικ
Ηθοποιοί: Γκρέτα Γκέργουικ, Μίκι Σάμερ, Άνταμ Ντράιβερ, Μάικλ Εσπερ, Μάικλ Ζίγκεν
Φωτογραφία: Σαμ Λέβι
Μοντάζ: Τζένιφερ Λέιμ
Χώρα: ΗΠΑ (A/M)
Διάρκεια: 86'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ένα γλυκύτατο και ακαταμάχητο φιλμ.

Η Φράνσις, μία ονειροπαρμένη 27χρονη προσπαθεί να βρει νόημα στην ενήλικη ζωή της και παράλληλα να επιβιώσει σε μια σημερινή, ασπρόμαυρη Νέα Υόρκη, και ζει μαζί με την κολλητή της, Σόφι. Δεν δείχνει να έχει ελπίδες να πιάσει κάποια σοβαρή δουλειά και η Σόφι δείχνει να είναι η μόνη που την καταλαβαίνει. Όταν όμως η τελευταία αποφασίζει να μετακομίσει σε μια ονειρική για εκείνη τοποθεσία, η Φράνσις μένει έκθετη να δει πώς θέλει να ζήσει πλέον τη ζωή της, όντας ανίκανη να στηρίξει το νοίκι, αλλά και να αναλάβει σοβαρές ευθύνες...

Με μια ελαφρότητα η οποία κρύβει πίσω της μια διεισδυτική ματιά πάνω στη διαδικασία ενηλικίωσης στη σύγχρονη μεγαλούπολη, το "Frances Ha" δανείζεται την αφηγηματική ελευθερία της Γαλλικής Νουβέλ Βαγκ, τους Casual διαλόγους του αυτοβιογραφικού αμερικανικού ανεξάρτητου

σινεμά και τα τικ της σωματικής κωμωδίας, που έρχονται κατευθείαν από το βωβό κινηματογράφο, για να περιγράψει με αφοπλιστική απλότητα τη γενιά των αουριανών τριαντάρηδων. Και αυτή δεν βρίσκει τελειότερο επί της οθόνης εκπρόσωπο από την ανέμελη, απελπισμένη, πείσμονα και πάντα χαμογελαστή Φράνσις. Μια καθηλωτική Γκρέτα Γκέργουικ, η οποία συνδυάζει στην καλύτερη γυναικεία ερμηνεία της χρονιάς την αλαφροϊσκωτη γοητεία μιας αμερικανίδας Αμελί με την τραγικότητα ενός μοναχικού κλόουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Εφτά χρόνια αφότου βρέθηκε υποψήφιος για Όσκαρ Καλύτερου Πρωτότυπου Σεναρίου χάρη στο «Δεσμοί Διαζυγίου», και με μία από τις πιο σταθερά ενδιαφέρουσες καριέρες στο σύγχρονο ανεξάρτητο αμερικανικό σινεμά, ο Νόα Μπάουμπαχ επιστρέφει φέτος θριαμβευτικά, παραδίδοντας τίποτα λιγότερο από την **πιο ευφορική ταινία της χρονιάς**.

Με την πολύτιμη σεναριακή συνεργασία της Γκρέτα Γκέργουικ, της υπέροχης indie queen πρωταγωνίστριάς του, το «Frances Ha» είναι ένα γλυκύτατο και ακαταμάχητο φιλμ πάνω στις ελπίδες και τις διαψεύσεις μιας ονειροπαρμένης 27χρονης που προσπαθεί να βρει νόημα στην ενήλικη ζωή της και παράλληλα να επιβιώσει σε μια σημερινή, ασπρόμαυρη Νέα Υόρκη.

Χιούμορ και πνευματώδεις διάλογοι που θυμίζουν τις καλύτερες στιγμές του Γούντι Άλεν, παιχνιδιάρικη διάθεση βγαλμένη από τις πιο ξένοιαστες δημιουργίες του γαλλικού Νέου Κύματος, χαρακτήρες και καταστάσεις που μοιάζουν μία μόλις ανάσα από την αληθινή ζωή και στιγμές που εναλλάσσουν το

χαμόγελο με τη συγκίνηση -ορίστε μερικοί λόγοι που υπόσχονται να μετατρέψουν **το μικρό αυτό αριστούργημα** σε μια από τις αγαπημένες ταινίες πολλών θεατών για φέτος. Έκανε πανελλήνια πρώτη στην επίσημη έναρξη του 19ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας.

Η ταινία έκανε πρεμιέρα εκτός συναγωνισμού στην φετινή 63η Μπερλινάλε και ενθουσίασε το κοινό, το οποίο τη καταχειροκρότησε μέχρι να ολοκληρωθούν οι τίτλοι τέλους.

Δεν είναι τυχαία η επιλογή του τελευταίου τεύχους του περίφημου περιοδικού Sight and Sound, στο εξώφυλλο του οποίου πρωταγωνιστεί η μοναδική Γκρέτα Γκέργουικ και περιλαμβάνει εκτενές αφιέρωμα στην ταινία.

Οι κριτικές, εξάλλου, σε όλα τα έγκυρα έντυπα του κινηματογραφικού χώρου, υπήρξαν διθυραμβικές. «Η Γκέργουικ είναι απρόβλεπτη και ευλογημένη με χάρισμα για σωματική κωμωδία, που ταυτόχρονα είναι γεμάτο χάρη και αμηχανία. Μπορεί να φερθεί απαίσια και πάλι να την αγαπάς,» έγραψε το The Hollywood Reporter, ενώ οι New York Times σχολίασαν: «με το γρήγορο, νευρώδη ρυθμό και τα κοφτερά αστεία, η ταινία είναι απόλαυση.»

Το περιοδικό Variety, από την άλλη, σημείωσε ότι «με τη βοήθεια του Μπάουμπαχ η Γκέργουικ μοιάζει να βρήκε το κατάλληλο μέσο για τη φωνή της, συλλαμβάνοντας το πνεύμα μιας ολόκληρης γενιάς.»

Μετά το «Πριν τα Μεσάνυχτα» του Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ, άλλη μια αμερικανική ταινία εκτός συναγωνισμού κερδίζει το κοινό της 63ης Μπερλινάλε και εισπράττει χειροκροτήματα και ενθουσιώδη σχόλια. Ίσως επειδή όποιος τόλμησε να της αντισταθεί, μάλλον δεν τα κατάφερε...

Ηταν η πιο ευφορική στιγμή που μπορώ να θυμηθώ από το φετινό Φεστιβάλ: Καθώς έπεφταν οι τίτλοι τέλους του «Frances Ha», στην οθόνη της δεύτερης μεγαλύτερης αίθουσας σε ολόκληρη την κινηματογραφική διοργάνωση, το πολυπληθές κοινό επευφημούσε την ταινία συγχρονίζοντας το χειροκρότημά του στο «Modern Love» του Ντέιβιντ Μπόουι που συνόδευε τα credits.

Ηταν μια αυθόρμητη χειρονομία από εκατοντάδες χαμογελαστούς θεατές που έμοιαζαν να ανυπομονούν για την στιγμή που θα μπορούσαν να εκδηλώσουν την συμπάθειά τους στη νέα σκηνοθετική δουλειά του Νόα Μπάουμπαχ.

Πάμφθηνο και σχεδόν χειροποίητο ως παραγωγή, γεμάτο αυτοβιογραφικά στοιχεία και πάμπολλους αυτοσχεδιασμούς, το φιλμ διατηρεί μια ευπρόσδεκτη ανάλαφρη διάθεση ακόμη και στις πιο μελαγχολικές του στιγμές, είναι σκηνοθετημένο και ερμηνευμένο με έναν αφοπλιστικό παιχνιδιάρικο τρόπο και περιέχει μερικά από τα πιο ρεαλιστικά και ζωντανά κομμάτια διαλόγου που έχουν ακουστεί τελευταία στο σινεμά.

Οι περισσότεροι θεατές είναι αναπόφευκτο να συγκρίνουν το φιλμ με τις Νεοορκεζίκες κομεντί του Γούντι Αλεν, η αλήθεια όμως είναι ότι το **κεφάλτο** «Frances Ha» αποτελεί στην ουσία ένα φόρο τιμής στο γαλλικό σινεμά του '60, στη φρεσκάδα που είχαν

οι ταινίες του Φρανσουά Τριφó με τον Ζαν Πιέρ Λεό, στη νεανική ορμή που δονούσε το «Bande a Part» του Γκοντάρ και στις υπέροχες μουσικές του Ζορζ Ντελρί από εκείνη την εποχή.

Κυρίως, όμως, το αξιαγάπητο φιλμ απευθύνει ένα ερωτικό γράμμα στην πρωταγωνίστριά του. Φανερώνοντας ένα φυσικό ταλέντο στην κωμωδία και έναν αυθορμητισμό που είναι βέβαιο ότι δεν βασίζεται σε κάποιο σεναριακό σκάρφισμα αλλά πηγάζει από μέσα της, **η Γκρέτα Γκέργουικ είναι μια ηθοποιός που χαίρεσαι να βλέπεις.**

Στο «Frances Ha», μέσα από την γοητευτική ατσαλιά της, την απρόβλεπτη κινησιολογία της, την άγαρμπη σεξουαλικότητα, τις άφθονες στιγμές αμηχανίας και το διαρκώς καλοπροαίρετο βλέμμα της πλάθει μια ηρωίδα που απολαμβάνεις να παρακολουθείς. Και που εύχεσαι να μπορούσες να συναντούσες και στην κανονική σου ζωή.

ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

Η «Frances Ha» είναι μια ειλικρινής ταινία και αυτό ενδεχομένως να αποτελεί το μεγαλύτερο χάρισμά της. Δεν προσπαθεί να πει κάτι συγκεκριμένο και διαρκώς αναρωτιέται για πολλά, χωρίς ωστόσο να μοστράρει πομπώδεις ή εξυπνακίστικες απαντήσεις.

Σε πρώτο πλάνο η ηρωίδα του τίτλου, μια αφράτη κοπέλα, όχι και τόσο μικρή πια, με το όραμα της χορεύτριας του κλασικού χορού να τη στοιχειώνει. Η Φράνσες παιδεύεται με όλα: με την κολλητή της, με τους συντρόφους της, με φίλους ή στη δουλειά.

Είναι αστούμπαλη, σχετικά αφελής, παρορμητική, αυθόρμητη αλλά πάντοτε γελαστή - ακόμη και όταν δεν έχει τη διάθεση να είναι. Είναι ικανή να καταχρεωθεί για να πάει δύο ημέρες στο Παρίσι, έχοντας στο μυαλό της τον... Προυστ. «Ίσως να διαβάσω στα γαλλικά αφού πρώτα μάθω τη γλώσσα» λέει μέσα στην παιδική αθωότητά της.

Η καθημερινότητα, οι ανασφάλειες, οι μετακινήσεις και τα παραληρήματά της συνθέτουν ένα συμπαθέστατο πορτρέτο που χαίρεσαι να παρακολουθείς, έστω και αν στην τελική δεν θα έχανες και πολλά αν δεν το παρακολουθούσες. Ο Νόα Μπάουμπαχ θυμάται τις ταινίες του Τρυφό, αλληθωρίζει κάπως προς την πλευρά του Γούντι Αλεν, αλλά έχει και τη χαλαρότητα της πρώιμης περιόδου του Τζιμ Τζάρμους. Και με τη θερμή, «παιδική» ερμηνεία της η Γκρέτα Γκέργουικ στον ρόλο της Φράνσες Χα (και συν-σεναριογράφος) πολύ απλά σε σκλαβώνει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

ΝΟΑ ΜΠΑΟΥΜΠΑΧ

Γεννήθηκε στις 3 Σεπτεμβρίου 1969 στο Μπρούκλιν. Νέα Υόρκη. Είναι συγγραφέας και Σκηνοθέτης.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

While We're Young, Untitled Public School Project 2014, Untitled Noah Baumbach/Jake Paltrow Project, Frances Ha 2012, Greenberg 2010, Saturday Night Live 2008, Margot at the Wedding 2007, The Squid and the Whale 2005, Conrad & Butler Take a Vacation 2000, Highball 1997, Mr. Jealousy 1997, Kicking and Screaming 1995.